

Ars Grammatica
Lectio tertia

Nomen et cognomen auditoris:

Die:

Doplňte české významy následujících slovesných tvarů a tvary určete:

hortārī

hortāre!

hortāminī!

hortāns

laetor

mīrāminī

mīrantur

hortārer

Vyskloňujte slovní spojení z textu: *puer aegrōtus* (nemocný chlapec)

sg.

pl.

2.

3.

5.

6.

a nyní vyčasujte větu *Puer aegrotus est.* v prezantu a imperfektu.

Přeložte:

Obdivuji silné topoly.

Učitel vybízí žáky k pomoci.

Váš příklad chlapce kárá a vychovává.

Přivlastňovací zájmena:

PÁD/ČÍSLO	SINGULÁR (sg.)	PLURÁL (pl.)
NOMINATIV (nom.)	<i>meus, mea meum</i> : můj, moje <i>tuus, tua, tuum</i> : tvůj, tvoje <i>suus, sua, suum</i> : svůj, svoje* <i>eius</i> : jeho* <i>noster, nostra, nostrum</i> : náš, naše <i>vester, vestra, vestrum</i> : váš, vaše <i>eōrum, eārum, eōrum</i> : jejich*	<i>meī, meae, mea ...</i> <i>eius*</i> <i>eōrum, eārum, eōrum*</i>
GENITIV (gen.)	<i>meī, meae, meī ...</i>	<i>meōrum, meārum, meōrum ...</i>
DATIV (dat.)	<i>meō, meae, meō ...</i>	<i>meīs ...</i>
AKUZATIV (ak.)	<i>meum, meam, meum ...</i>	<i>meōs, meās, mea ...</i>
VOKATIV (vok.)	<i>mī!, mea!, meum!</i> <i>tue!, tua!, tuum! ...</i>	<i>meī!, meae!, mea !...</i>
ABLATIV (abl.)	<i>meō, meā, meō</i>	<i>meīs ...</i>

* Pro 3. osobu se užívá **genitivu sg. a pl. ukazovacího zájmena ten**: *is: eius – jeho, eōrum, eārum, eōrum – jejich.*

* **Pozor**, latinská přivlastňovací zájmena *suus, sua, suum* lze použít **pouze reflexivně (zvratně)**, a to **pouze** pro 3. osobu **sg. nebo pl.:**

suus, sua, suum: svůj, svá, svoje (jestliže 3. osoba hovoří o něčem svém, nikoliv, pokud o něčem svém hovořím,-š,-me,-te já, ty, my, vy).

Příklad:

<i>Omnia mea mēcum portō.</i>	Všechno své nosím s sebou.
<i>Omnia tua tēcum portās.</i>	Všechno své nosíš s sebou.
<i>Omnia sua sēcum portat.</i>	Všechno své nosí s sebou.
<i>Omnia nostra nōbīscum portāmus.</i>	Všechno své nosíme s sebou.
<i>Omnia vestra vōbīscum portātis.</i>	Všechno své nosíte s sebou.
<i>Omnia sua sēcum portant.</i>	Všechno své nosí s sebou.

První konjugace deponentních sloves, vzor hortor, ārī:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: gramaticky pasivum, ovšem významem **AKTIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	hortor	horter	imper. I: 2.sg. hortāre!	infinitiv: hortārī part. prez.:
		hortāris	hortēris		
		hortātūr	hortētūr		
	pl.: 1.	hortāmūr	hortēmūr		hortāns,-ntis povzbuzuje gerundivum:
		hortāminī	hortēminī		
		hortantur	hortentur		
imperfekt um	sg.: 1.	hortābar	hortārer		hortandus,-a,-um ten, který má být povzbuzován gerundium: hortandī, -ō, -um, -ō: povzbuzování
		hortābāris	hortārēris		
		hortābātūr	hortārētūr		
	pl.: 1.	hortābāmūr	hortārēmūr		
		hortābāminī	hortārēminī		
		hortābāntur	hortārentur		
futurum I	sg.: 1.	hortābor			infinitiv fut.: hortātūrum, -am, -um esse
		hortāberis			
		hortābitur			
	pl.: 1.	hortābimūr			
		hortābiminī			
		hortābuntur			

Druhá konjugace, vzor děleō, ēre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **AKTIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	děleō	děleam	imper. I:	infinitiv:
		dělēs	děleās	dělē!	dělēre
		dělet	děleat		participium:
	pl.: 1.	dělēmus	děleāmus		dělēns,-ntis
		dělētis	děleātis	dělēte!	gerundium:
		dělēnt	děleant		dělendī
imperfekt um	sg.: 1.	dělēbam	dělērem	imper. II:	dělendō
		dělēbās	dělērēs	dělētō!	dělendum
		dělēbat	dělēret	dělētō!	dělendō
	pl.: 1.	dělēbāmus	dělērēmus		supinum*:
		dělēbātis	dělērētis	dělētōte!	I: dělētum
		dělēbant	dělērent	dělēntō!	II: dělētū
futurum I	sg.: 1.	dělēbō			participium*:
		dělēbis			dělētūrus,-a,-
		dělēbit			um
	pl.: 1.	dělēbimus			infinitiv fut.*:
		dělēbitis			(mē) dělētūrum,-
		dělēbunt			am,-um esse

* supinový kmen

Druhá konjugace, vzor děleō, ēre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **PASIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA	
prézens	sg.: 1.	dēleor	dēlear	imper. I a II: V pasivu není, nahrazuje se konj. prázenta.	infinitiv: dēlērī	
		dēlēris	dēleāris			
		dēlētūr	dēleātūr			
	pl.: 1.	dēlēmur	dēleāmur	Výjimku tvoří deponentní slovesa, která mají tyto	dēlēndus, -a, - um ten, který má být chválen	
		dēlēminī	dēleāminī			
		dēlēntūr	dēleantūr			
imperfekt um	sg.: 1.	dēlēbar	dēlērer	tvary imper. I: 2.sg. miserēre! 2.pl.	infinitiv fut.*: (mē, ... nōs ...) dēlētūm īī	
		dēlēbāris	dēlērēris			
		dēlēbātūr	dēlērētūr			
	pl.: 1.	dēlēbāmur	dēlērēmur	miserēminī!		
		dēlēbāminī	dēlērēminī			
		dēlēbāntūr	dēlērentūr			
futurum I	sg.: 1.	dēlēbor				
		dēlēberis				
		dēlēbitūr				
	pl.: 1.	dēlēbimur				
		dēlēbiminī				
		dēlēbuntūr				

* supinový kmen, viz 1. konj. aktivum